

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/11/EK**(2006. gada 15. februāris)****par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē****(kodificēta versija)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS SAVIENĪBAS PARLAMENTS UN PADOME,

- (3) Vairāku konvenciju mērķis ir starptautisko ūdensteču un jūras vides aizsardzība no piesārņojuma. Ir svarīgi nodrošināt šo konvenciju saskaņotu īstenošanu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

- (4) Atšķirības noteikumos, ko dažādās dalībvalstīs piemēro attiecībā uz konkrētu bīstamu vielu novadīšanu ūdens vidē, var radīt nevienlīdzīgus konkurences nosacījumus un tā tieši ietekmēt kopējā tirgus darbību.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽²⁾, paredzēti vairāki pasākumi, lai aizsargātu saldūdeni un jūras ūdeni no konkrētām piesārņojošām vielām.

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru ⁽²⁾,

- (6) Lai nodrošinātu Kopienas ūdens vides efektīvu aizsardzību, ir jāizveido pirmais saraksts, saukts par I sarakstu, kurā iekļauj konkrētas individuālas vielas, kas atlasītas, ņemot vērā galvenokārt to toksiskumu, noturību un bioakumulāciju, izņemot bioloģiski nekaitīgas vielas vai vielas, kuras drīz pārvēršas bioloģiski nekaitīgās vielās, un jāizveido otrais saraksts, saukts par II sarakstu, kurā iekļauj vielas, kam ir kaitīga ietekme uz ūdens vidi, kuru tomēr var ierobežot attiecīgā zonā un kura ir atkarīga no to ūdeņu parametriem un atrašanās vietas, kur šīs vielas novada. Būtu jāsaņem tāda iepriekšēja atļauja šīs vielas novadīt, kurā konkrētizēti emisijas standarti.

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 76/464/EEK (1976. gada 4. maijs) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē ⁽³⁾, ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.

- (2) Ir vajadzīga vispārēja un vienlaicīga dalībvalstu rīcība, lai aizsargātu Kopienas ūdens vidi no piesārņojuma, jo īpaši no piesārņojuma, ko rada konkrētas noturīgas, toksiskas un bioakumulējamas vielas.

- (7) Dažādu I saraksta vielu novadīšanas radītais piesārņojums ir jānovērš. Robežvērtības ir noteiktas ar direktīvām, kas minētas IX pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽⁶⁾. Direktīvas 2000/60/EK 16. pantā ir paredzētas procedūras, saskaņā ar kurām tiek paredzēti kontroles pasākumi un vides kvalitātes standarti attiecībā uz prioritārām vielām.

⁽¹⁾ OV C 117, 30.4.2004., 10. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 26. oktobra Atzinums (OV C 174 E, 14.7.2005., 39. lpp.) un Padomes 2006. gada 30. janvāra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Sk. II pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

- (8) Ir jāsamazina II saraksta vielu radītais ūdens piesārņojums. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāizveido programmas, kur iekļauj vides kvalitātes standartus attiecībā uz ūdeni, kuri noteikti atbilstīgi Padomes direktīvām, ja tādas ir. Šādām vielām piemērojamie emisijas standarti būtu jāaprēķina, pamatojoties uz minētajiem vides kvalitātes standartiem.
- (9) Vienai vai vairākām dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atsevišķi vai kopā veikt stingrākus pasākumus nekā šajā direktīvā paredzētie.
- (10) Būtu jāveic uzskaitē par konkrētu īpaši bīstamu vielu novadīšanu Kopienas ūdens vidē, lai zinātu to izcelsmes vietu.
- (11) Var būt vajadzīgs, pamatojoties uz pieredzi, pārskatīt un vajadzības gadījumā papildināt I pielikuma I un II sarakstu, attiecīgos gadījumos konkrētas vielas no II saraksta iekļaujot I sarakstā.
- (12) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kādos II pielikumā B daļā norādītās direktīvas transponējamas valstu tiesību aktos,
- c) "saldūdens robeža" ir ūdensteces vieta, kur bēguma laikā un mazas saldūdens plūsmas laikā ir ievērojams sāļuma palielinājums jūras ūdens klātbūtnes dēļ;
- d) "novadīšana" ir I pielikuma I vai II sarakstā uzskaitīto vielu ievadīšana 1. pantā minētajos ūdeņos, izņemot:
- i) izbagarētā materiāla novadīšanu;
 - ii) ar darbību saistīto novadīšanu no kuģiem teritoriālajos ūdeņos;
 - iii) atkritumu nogremdēšanu no kuģiem teritoriālajos ūdeņos;
- e) "piesārņojums" ir cilvēku tieši vai netieši veikta vielu vai enerģijas novadīšana ūdens vidē, kuras sekas ir, piemēram, cilvēku veselībai radīts apdraudējums, kaitējums dzīvajiem resursiem un ūdens ekosistēmām, vides ainaviskās vērtības zaudējums vai citu likumīgu ūdens izmantojumu traucējums.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

3. pants

1. pants

Atbilstīgi 7. pantam šo direktīvu piemēro:

- a) iekšējiem virszemes ūdeņiem;
- b) teritoriālajiem ūdeņiem;
- c) iekšējiem piekrastes ūdeņiem.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) "iekšējie virszemes ūdeņi" ir visi stāvošie vai tekošie virszemes saldūdeņi, kas atrodas vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijā;
- b) "iekšējie piekrastes ūdeņi" ir ūdeņi krasta virzienā no bāzes līnijas, no kuras mēra teritoriālo ūdeņu platumu; ūdenstecēs tie sniedzas līdz saldūdens robežai;

Dalībvalstis saskaņā ar šo direktīvu dara visu vajadzīgo, lai likvidētu 1. pantā minēto ūdeņu piesārņojumu ar bīstamām vielām, kuras pieder pie I pielikuma I sarakstā uzskaitītajām saimēm un grupām (turpmāk – "I saraksta vielas"), kā arī lai samazinātu minēto ūdeņu piesārņojumu ar bīstamām vielām, kuras pieder pie I pielikuma II sarakstā uzskaitītajām saimēm un grupām (turpmāk – "II saraksta vielas").

4. pants

Attiecībā uz I saraksta vielām:

- a) vienmēr ir vajadzīga attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja novadīt vielas 1. pantā norādītajos ūdeņos, ja to starpā varētu būt kāda no iepriekšminētajām vielām;
- b) atļauja nosaka emisijas standartus attiecībā uz šādām vielām, kas novadītas 1. pantā norādītajos ūdeņos, un, ja tas ir vajadzīgs, lai īstenotu šo direktīvu, attiecībā uz šādām vielām, kuras novadītas kanalizācijā;
- c) atļaujas var piešķirt tikai uz ierobežotu laikposmu. Tās var atjaunot, ņemot vērā iespējamās izmaiņas emisiju robežvērtībās, kas noteiktas ar Direktīvas 2000/60/EK IX pielikumā minētajām direktīvām.

5. pants

1. Emisijas standartos, ko paredz saskaņā ar 4. pantu piešķirtajās atļaujās, nosaka:

- a) novadīšanā pieļaujamo maksimālo vielas koncentrāciju. Ja veic atšķaidīšanu, tad emisijas robežvērtību, kas noteikta ar Direktīvas 2000/60/EK IX pielikumā minētajām direktīvām, daļa ar atšķaidījuma koeficientu;
- b) maksimālo vielas daudzumu, ko pieļaujams novadīt vienā vai vairākos norādītos laikposmos, vajadzības gadījumā to izsakot kā piesārņojošās vielas svaru uz piesārņojošās darbības raksturīgās sastāvdaļas vienību (piem., svara vienība uz izejvielas vai ražojuma vienību).

2. Katrā atļaujā attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, ņemot vērā jo īpaši attiecīgās vielas toksiskumu, noturību un bioakumulāciju vidē, kurā vielu novada, vajadzības gadījumā var noteikt stingrākus emisijas standartus par tiem, kas izriet no to emisijas robežvērtību piemērošanas, kuras noteiktas ar Direktīvas 2000/60/EK IX pielikumā minētajām direktīvām.

3. Ja subjekts, kas veic novadīšanu, paziņo, ka nespēj ievērot noteiktos emisijas standartus, vai ja tāds stāvoklis ir acīm redzams attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei, atļauju atsaka.

4. Ja emisijas standartus neievēro, attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka atļaujas nosacījumi tiek izpildīti un, vajadzības gadījumā, ka novadīšana tiek aizliegta.

6. pants

1. Lai samazinātu 1. pantā minēto ūdeņu piesārņojumu ar II saraksta vielām, dalībvalstis izveido programmas, kuru īstenošanā tās jo īpaši izmanto metodes, kas minētas 2. un 3. punktā.

2. Lai novadītu vielas 1. pantā minētajos ūdeņos, ja to starpā varētu būt kāda no II saraksta vielām, vienmēr ir vajadzīga attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja, kurā noteikti emisijas standarti. Šādu standartu pamatā ir vides kvalitātes standarti, ko nosaka, kā paredzēts 3. punktā.

3. Programmās, kas minētas 1. punktā, iekļauj vides kvalitātes standartus attiecībā uz ūdeni; tos nosaka saskaņā ar Padomes direktīvām, ja tādas ir.

4. Programmās var iekļaut arī īpašus noteikumus, kas reglamentē vielu vai vielu grupu un produktu sastāvu un izmantošanu, un tajās ņem vērā jaunākos ekonomiski izmantojamās tehnikas sasniegumus.

5. Programmās nosaka to īstenošanas termiņus.

6. Programmu kopsavilkumus un to īstenošanas rezultātus paziņo Komisijai.

7. Komisija kopā ar dalībvalstīm organizē programmu regulāru salīdzināšanu, lai nodrošinātu pietiekamu to īstenošanas saskaņošanu. Ja Komisija to uzskata par vajadzīgu, tā šajā nolūkā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei attiecīgus priekšlikumus.

7. pants

Dalībvalstis dara visu vajadzīgo, lai īstenotu pasākumus, kurus tās pieņemušas saskaņā ar šo direktīvu, tā, lai nepalielinātu to ūdeņu piesārņojumu, kam nepiemēro 1. pantu. Turklāt tās aizliedz visas darbības, kas tieši vai netieši apiet šīs direktīvas noteikumus.

8. pants

Saskaņā ar šo direktīvu veikto pasākumu piemērošana nekādā ziņā nedrīkst tieši vai netieši izraisīt to, ka 1. pantā minēto ūdeņu piesārņojums palielinās.

9. pants

Attiecīgā gadījumā viena vai vairākas dalībvalstis var atsevišķi vai kopā veikt stingrākus pasākumus nekā šajā direktīvā paredzētie.

10. pants

Kompetentā iestāde veic uzskaiti par novadīšanu 1. pantā minētajos ūdeņos, kuru starpā var būt I saraksta vielas, kam ir piemērojami emisijas standarti.

11. pants

1. Reizi trijos gados – un pirmo reizi par laikposmu no 1993. gada līdz 1995. gadam ieskaitot – dalībvalstis Komisijai nosūta nozares ziņojumu ar informāciju par šīs direktīvas īstenošanu; šis ziņojums attiecas arī uz citām attiecīgajām Kopienas direktīvām. Šo ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz anketu vai formu, ko izstrādā Komisija saskaņā ar procedūru, kura paredzēta 6. pantā Padomes Direktīvā 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi ⁽¹⁾. Minēto anketu vai formu dalībvalstīm nosūta sešus mēnešus pirms ziņojumā aptvertā laikposma sākuma. Ziņojumu Komisijai nosūta deviņos mēnešos pēc tam, kad beidzies ziņojumā aptvertais trīs gadu laikposms.

Kopienas ziņojumu par direktīvas īstenošanu Komisija publicē deviņos mēnešos pēc dalībvalstu ziņojumu saņemšanas.

2. Informāciju, kas iegūta, piemērojot 1. punktu, izmanto vienīgi tam mērķim, kuram tā ir pieprasīta.

3. Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes, kā arī to ierēdņi un citi darbinieki neatklāj informāciju, kuru viņi ieguvuši saistībā ar šīs direktīvas piemērošanu un uz kuru tās īpašību dēļ attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

4. Šā panta 2. un 3. punkts neliedz publicēt vispārīgu informāciju vai pārskatus, kuros nav norāžu uz konkrētiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām.

12. pants

Eiropas Parlaments un Padome pēc Komisijas priekšlikuma, Komisijai rīkojoties pēc savas ierosmes vai pēc dalībvalsts lūguma, pamatojoties uz pieredzi, pārskata un vajadzības gadījumā papildina I pielikuma I un II sarakstu, attiecīgā gadījumā konkrētas vielas no II saraksta iekļaujot I sarakstā.

13. pants

Ar šo Direktīva 76/464/EEK tiek atcelta, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kādos II pielikuma B daļā norādītās direktīvas transponējamas valstu tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas pievienota III pielikumā.

14. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 15. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
H. WINKLER

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

I PIELIKUMS

Vielu saimju un grupu I saraksts

I sarakstā iekļautas konkrētas individuālas vielas, kas pieder pie turpmāk norādītajām vielu saimēm un grupām un kas atlasītas, ņemot vērā galvenokārt to toksiskumu, noturību un bioakumulāciju, izņemot vielas, kas ir bioloģiski nekaitīgas vai kas ātri pārvēršas bioloģiski nekaitīgās vielās.

1. Halogēnorganiskie savienojumi un vielas, kas var šādus savienojumus veidot ūdens vidē
2. Fosfororganiskie savienojumi
3. Alvorganiskie savienojumi
4. Vielas, par kurām ir pierādīts, ka tām ūdens vidē vai ar ūdens starpniecību piemīt kancerogēnas īpašības ⁽¹⁾
5. Dzīvsudrabs un tā savienojumi
6. Kadmijs un tā savienojumi
7. Noturīgas minerāleļļas un naftas izcelsmes ogļūdeņraži

un saistībā ar 3., 7., 8. un 12. panta piemērošanu:

8. Noturīgas sintētiskas vielas, kas var peldēt, palikt suspensijā vai nogrimt un kas var traucēt ūdeņu izmantošanu.

Vielu saimju un grupu II saraksts

II sarakstā iekļauj:

- vielas, kuras pieder pie I sarakstā uzskaitītajām vielu saimēm un grupām un kurām ar Direktīvas 2000/60/EK IX pielikumā paredzētajām direktīvām nav noteiktas minētajās direktīvās paredzētās emisijas robežvērtības,
- konkrētas individuālas vielas un konkrētas vielu kategorijas, kas pieder pie turpmāk uzskaitītajām vielu saimēm un grupām,

un kam ir kaitīga ietekme uz ūdens vidi, kuru tomēr var ierobežot attiecīgā zonā un kura ir atkarīga no to ūdeņu parametriem un atrašanas vietas, kur šīs vielas novada.

Vielu saimes un grupas, kas minētas otrajā ievilkumā:

1. Turpmāk norādītie nemetāli un metāli, un to savienojumi:

1. Cinks	6. Selēns	11. Alva	16. Vanādijs
2. Varš	7. Arsēns	12. Bārijs	17. Kobalts
3. Niķelis	8. Antimons	13. Berilijs	18. Tallijs
4. Hroms	9. Molibdēns	14. Bors	19. Telūrs
5. Svins	10. Titāns	15. Urāns	20. Sudrabs

2. Biocīdi

un to atvasinājumi, kas nav iekļauti I sarakstā.

⁽¹⁾ Ja konkrētas II saraksta vielas ir kancerogēnas, tās iekļauj šā saraksta 4. kategorijā.

3. Vielas, kam ir kaitīga ietekme uz to pārtikā lietojamo produktu garšu un/vai smaržu, kuri iegūti no ūdens vides,

un savienojumi, kas ūdenī var radīt šādas vielas.
4. Toksiski vai noturīgi silīcijorganiskie savienojumi un vielas, kas ūdenī var radīt šādus savienojumus, izņemot tos, kas ir bioloģiski nekaitīgi vai kas ūdenī ātri pārvēršas nekaitīgās vielās.
5. Neorganiskie fosfora savienojumi un elementārs fosfors.
6. Nenoturīgas minerāleļļas un naftas izcelsmes ogļūdeņraži.
7. Cianīdi,

fluorīdi.
8. Vielas, kam ir negatīva ietekme uz skābekļa līdzsvaru, jo īpaši

amonjaks,

nitrāti.

Paziņojums par 7. pantu

Attiecībā uz notekūdeņu novadišanu atklātā jūrā no cauruļvadiem dalībvalstis apņemas noteikt prasības, kas nav mazāk stingras par šajā direktīvā noteiktajām.

II PIELIKUMS

A DAĻA

ATCELTĀ DIREKTĪVA AR TURPMĀKIEM GROZĪJUMIEM

(kā paredzēts 13. pantā)

Padomes Direktīva 76/464/EEK (OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp.).
Padomes Direktīva 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

Tikai I pielikumā a) punkts
Tikai attiecībā uz atsauci uz 22. panta 2.
punkta ceturto ievilkumu, kas iekļauta
Direktīvas 76/464/EEK 6. pantā

B DAĻA

TERMIŅI TRANSPONĒŠANAI VALSTU TIESĪBU AKTOS

(kā paredzēts 13. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
76/464/EEK	—
91/692/EEK	1993. gada 1. janvāris
2000/60/EK	2003. gada 22. decembris

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 76/464/EEK	Šī direktīva
1. pants, 1. punkts, ievadfrāze	1. pants, ievadfrāze
1. pants, 1. punkts, pirmais ievilkums	1. pants, a) punkts
1. pants, 1. punkts, otrais ievilkums	1. pants, b) punkts
1. pants, 1. punkts, trešais ievilkums	1. pants, c) punkts
1. pants, 1. punkts, ceturtais ievilkums	—
1. pants, 2. punkts, ievadfrāze	2. pants, ievadfrāze
1. pants, 2. punkts, a), b) un c) apakšpunkts	2. pants, a), b) un c) punkts
1. pants, 2. punkts, d) apakšpunkts, pirmais ievilkums	2. pants, d) punkts, i) apakšpunkts
1. pants, 2. punkts, d) apakšpunkts, otrais ievilkums	2. pants, d) punkts, ii) apakšpunkts
1. pants, 2. punkts, d) apakšpunkts, trešais ievilkums	2. pants, d) punkts, iii) apakšpunkts
1. pants, 2. punkts, e) apakšpunkts	2. pants, e) punkts
2. pants	3. pants
3. pants, ievadfrāze	4. pants, ievadfrāze
3. pants, 1. punkts	4. pants, a) punkts
3. pants, 2. punkts	4. pants, b) punkts
3. pants, 3. punkts	—
3. pants, 4. punkts	4. pants, c) punkts
4. pants	—
5. pants	5. pants
7. pants	6. pants
8. pants	7. pants
9. pants	8. pants
10. pants	9. pants
11. pants	10. pants
12. pants	—
13. pants	11. pants
14. pants	12. pants
—	13. pants
—	14. pants
15. pants	15. pants
Pielikums	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums